

налага. Защото какво собствено дѣли нашитѣ партии, ако не службогонството. Имената ни: гръмовержци, гръмогласци, гръмоستنци. . . Азъ съмъ откровенъ, господа. И тая откровеностъ я дължа на гостоприемството на г-нъ Платнаровъ. Защото, ако той не замѣстяше Шефа на партията, едва ли бихме се събрали. Безъ комплименти, г-нъ Платнаровъ, вие имате едно качество повече отъ шефа си.

Платнаровъ. Моля, моля, господа. Азъ направихъ това, защото мисля, че момента го изисква. Трѣбва добре да се разберемъ.

Сребърниковъ. (Насмѣшливо) Отъ тая сврака не се боя.

Бакържиевъ. Собствено и азъ намирамъ, че страха отъ Запряновъ е преувеличенъ.

Платнаровъ. Народътъ е казалъ: кога се боришъ и съ буболечката бори се, като съ мечка,

Сребърниковъ. Наистина, Запряновъ е само една буболечка.

Бакържиевъ. И то вонеща.

Платнаровъ. Макарь. Но народътъ не току тѣй е казалъ тая пословица.

Сребърниковъ. По въпроса за Запрянова азъ не виждамъ различия въ нашитѣ схващания. Това най-добре ще се види отъ утрешнитѣ броеве на тритѣ вестника. Ако стане нужда пакъ ще се съберемъ. А сега предлагамъ да се фотографираме като първи опитъ на взаимнодействие отъ страна на трима редактори на най-смѣлитѣ вестници.

Платнаровъ. Отлична идея! Но азъ